

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 70. Historia de Concilii Tridentini versione a P. Courayero concinnata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](#)

Sæc. XVIII.

A.C. 1736.

intervallis antecellentem respiceret, a lati rationibus tantum effecit, ut Cardinalis in Regis Regnique utilitatem obsequumque ulterius suas vires & operam impendere polliceretur; unde imperium per manus Regis denuo traditum, nullo, quod sane mireris, auctoritat summæ rivali, diurna securitate ulque ad obitum suum tenuit. Sub idem quoque tempus Clemens cum eo eggerat de instaurandis renovandisque editis, quæ Ludovicus XIV. contra Hugonotas seu Calvinistas in occulto tentes tulerat.

§. LXX.

Historia de Concilii Tridentini versione a P. Courayero concinnata.

Hoc item anno nova tempestas in P. Courayerum coorta est. Illius occasio erat hæc: Jam priori Sæculo Paulus Sarpius Servita Venetæ Republicæ Theologus Tridentinæ Synodi Historiam ediderat, malignis ac perniciofis reflexionibus inspersam, que nihilominus in varia idiomata fuit translata: Hanc ut denuo notis illustratam Gallice redderet, Wilhelmina Carolina Magnæ Britanniæ Regina Petro Francisco Le Courayer e Galliis in An-

Sæc.XVIII.
A.C. 1736.

Angliam profugo in mandatis dedit: Pero opportuna huic Viro accidit hæc provincia; inde enim Ecclesiæ Catholice fundamenta, sedisque Apostolicæ auctoritatem dolosis cuniculis oppugnandi, erroresque suos palliandi occasionem nanciscebatur. Igitur Calviniana animositate calamum stimulante, intra breve temporis spatium suam versionem absolvit, eamque hoc anno Amstelodamensibus literis excusam vulgavit, præfixo hoc titulo: *Historia Concilii Tridentini a Fra Paulo Sarpi Ord. Servorum Italice conscripta, & in idioma Gallicum unacum criticis Historicis & Theologicis annotationibus illustrata a Petro Francisco le Courayer in Oxoniensi Academia Theologiaz Doctore, & Canonicu Regulari, necnon Seniore Bibliothecario Abbatia S. Genovevæ Parisiensi.* Sunt qui vehementer mirantur, quod hic Versor in suis scriptis Catholicæ Canonicæ ad S. Genovevam & simul Doctoris Acatholice Universitatis titulum conjunxerit. Id vero, ponderata, quam sibi Courayerus præfixit, scribendi ratione, facile conciliari potest; quamvis enim pro more omnium Apostatarum Romano-Catholicæ Ecclesiæ, ejusque supremi Pastoris auctoritatem acriter admodum stylo insectaretur, ubi tamen præcipua sexdecim fidei capita in-

ter

Sæc. XVIII.

A. C. 1736.

ter Catholicos & Protestantes contro-versa impugnabat. nunc cum illis, jam cum his sentire videbatur, adeo, ut de eo idem quod ipse de suo Sarpi censuit æquali jure dici possit, *ipsum fuisse Catholicum in crassioribus, in minutioribus quandoque heterodoxum.* Porro aduersus novam hanc Courayeri versionem Eroditorum calami tam Parisiis, quam in Italia strenue exercebantur; & quidem Mease Februario anni sequentis in Societatis Collegio Parisiis habebatur publica disputatio, in qua Sarpi & Courayeri opiniones in sua Historia Tridentini, necnon in notis contentæ vehementer impugnabantur. Solemnior rediebatur Theologicus hic confessus ex numero praesentia Cardinalium, Archiepiscoporum Præsulum & præcipue Canonicorum Abbatiae ad S. Genovavam. Præ ceteris vero Petrus de Ten-cin Embrodunensis Archiepiscopus postea Cardinalis anno sequenti contraspurium hunc fatum, Pastoralem editit instructionem, in qua præter alia Courayeri effigiem his coloribus delineavit: *Vir ille eodem numero habet veram & falsam Religionem, confundit Lutheri & Calvini doctrinam cum illa Jesu Christi subruit Ecclesice fundamentum & subjectum erga Ecclesiam velut insaniam deridet, horrendosque errores inter tolerandas opinio-*

Sæc. XVIII.

A. C. 1736.

nes numerat, & effrānem humani intelle-
ctus licentiam tuetur; ejuravit universam Christi Ecclesiam, & in hæresis gremio
asylum quæsivit, ut totum suum venenum
contra Christi Ecclesiam, Sacramque Se-
dem eo tutius evomere posset. Nec ipsis
etiam Jansenistis ex integro probaba-
tur Courayeri liber, quem Montpeſſu-
lanus, seu verius enthuſiaſtarum fac-
tio (*) sub hoc nomine latitans, & An-
tiſſiodorensis Epifcopus damnarunt, edi-
ta peculari lucubratione post Montpeſſu-
lani obitum sub ejus nomine a Jan-
ſenistis publici juris facta: Verum ho-
rum Præſulum scripta Courayerus li-
vido dente proſcindere nitebatur, edi-
ta apologia, cui titulus: *Vindiciæ ver-
ſionis novæ Concilii Tridentini contra quo-
rumdam Præſulum censuram &c. anno 1742.*

Tandem vero anno hujus sæculi
quadragesimo die vigesima sexta Janua-
rii Clemens Papa Courayeri Historiam
Apostolico diplomate proſcripsit, hoc
tenore: „Cum in lucem prodierit qui-
dam liber Gallico idiomate editus: cui
titulus. *Histoire du Concile & Venera-
biles*

(*) Certissimum, quod Jansenistæ conſu-
tationem Courayeriani scripti primum post
obitum hujus Montpeſſulanii Epifcopi publici
juris fecerint.

Sæc. XVIII. „biles autem Fratres nostri S. R. E.
 A. C. 1736. „Cardinales in tota Republica Christi-
 na contra hæreticam pravitatem Ge-
 nerales Inquisitores a sede Apostolica
 specialiter deputati, audita Libri hu-
 jusmodi Censura sibi relata, illum-
 tanquam continentem propositiones
 falsas, temerarias, scandalosas, capa-
 tiosas, seditiones, alias damnatas,
 omnibus Episcopis, Sanctæ Sedi, to-
 tique Catholicæ Ecclesiæ injuriosas,
 erroneas, schismaticas, ac hæreticas
 respective, nec non ad stabiliendum
 systema Religionis impium, & hære-
 ticum tendentes, prohibendum &
 damnandum esse censuerint.

„Hinc est, quod nos de memorato-
 rum Cardinalium consilio, ac etiam
 „Motu proprio, & ex certa scientia, &
 „matura deliberatione nostris, deque
 „Apostolicæ potestatis plenitudine sup-
 „radictum Librum sub supra expresso,
 „aliove quocumque titulo, ubicunque,
 „& quocumque alio idiomate, seu qua-
 „vis editione, aut versione huc usque
 „impressum, aut in posterum, quod ab-
 „sit, imprimendum, tenore præse-
 „tium damnamus, & reprobamus, ac
 „legi, seu retineri prohibemus, istius
 „que Libri impressionem, descriptio-
 „nem, lectionem, retentionem, &
 „usum

„usum omnibus, & singulis Christi fi- Sæc. XVIII.
 „delibus, etiam specifica, & indivi- A. C. 1736.
 „dua mentione dignis, sub poena Ex-
 „communicationis per contrafacentes
 „ipso facto absque alia declaratione in-
 „currenda, a qua nemo a quoquam
 „(præterquam a Nobis, seu Romano
 „Pontifice pro tempore existente) nisi
 „in mortis articulo constitutus, absolu-
 „tionis beneficium valeat obtinere,
 „omnino interdicimus“. De cetero
 Courayerus Calviniana sua versione,
 notisque haud aliam, quam non pau-
 ci ejusmodi Cuculati transfugæ retule-
 runt, & ipse mercedem acceperat, scili-
 cet ut cum ita Protestantibus favere
 vellet, ut a Catholicis palam dissentire
 nolle, nec his nec illis satisfecerit,
 sed ab omnibus tanquam hypocrita,
 vel idiota, & Calvinianæ simulque Ca-
 tholicæ doctrinæ systema ignorans de-
 rideretur. Denique anno Christi supra
 millesimum septingentesimo quadrage-
 simo sexto Sacræ Inquisitionis Roma-
 ne Congregatio die septima Octobris
 pariter Courayeri Vindicias atro styg-
 mate notavit.

§. LXXI.

*Diversæ summi Pontificis Constitutio-
nes & decreta.*

Hist. Eccles. Tom. LXXV. Z In-